

The Boy With The Black Hair

Derece : NC-18. (18 yaşın altındakiler için uygun değildir.)

Özet : Önce saçları dikkatini çekmişti.

Notlar I : Tarih, 19.11.08.. (yayın tarihi: 17.01.2010)

Notlar II : Yine minik bir konu işlemeye karar verdim, bu sefer bir farklılık yaparak ilerideki herhangi bir zamana değil, *geriye* gideceğim.. İkisinin tanışmasına değinmek istiyorum..

The Boy With The Black Hair

“Majesteleri..”

Hizmetçi kızların eğilerek selam verdiği sarışın adam onlara bakmadan sarayın basamaklarını hızlıca iniyor, gökyüzünü yansıtan mavi bakışları bıkkınlıkla bugünü nasıl geçireceğini düşünüyorken son zamanlarda herkes ve her şey aynı, olan en büyük olay arada sırada büyü yapmak isteyenler ve onların bastırılması iken Prens Arthur Pendragon can sıkıntısı çekiyordur..

Sarışın adam bu belirli ve tek düşünceye devam ederek köye girmiş, sokaklar arasında yürüyorken yaverleri arkasında, sanki onun en yakın arkadaşıymış gibi kasıla kasıla gidiyor, etraftakilere çalım satıyorken Arthur onlarla ilgilenmez, midesi kazanıyor, tezgahlardan birinde durarak elma seçerken adam en güzellerin olduğu tarafı gösterir, sarışın o tarafa geçerken ilerde etrafına baka baka gezen birini görür, kaşlarını çatarak onu izler..

Onun yaşlarında duran, siyah saçlı genç bir adamdır yürüyen, Arthur onun saçlarının renginde biraz siyah, biraz gece mavisini, garip bir de parlaklık görürken elmasını ısırarak bakışlarıyla onu takip eder..

İsimsiz genç adam şaşkın şaşkın etrafa bakıyor, Camelot'a ilk defa geldiği belli, surlar ve saray onu büyülemiş gibi duruyorken sarışın prens ağırlığını diğer ayağına vererek onu izlemeye devam eder, tepkilerini merakla izlerken genç adamın gözlerinin mavi olduğunu fark eder; garip bir mavidir bu, saçları gibi, ama onlar da içlerinde koyu bir denizi taşıyor gibi duruyordur..

Arthur lokmasını yutarken genç adam öbür taraftan gelen bir hamala çarpar, portakallar yere saçılırken adam özür dileyerek çöker, onunla birlikte toplamaya başlarken Arthur gözlerini devirir..

Siyah saçlı adam gülümseyerek son portakalı da yerine koyar, hamala yol verirken mavi gözleriyle diğer tarafa döner, sonra dosdoğru sarayın girişine gider, Arthur kaşlarını çatarken onun sorduğu soruya muhafızlar bir yönü gösterir, isimsiz adam Gaius'un odasının tarafına giderken Arthur yine sıkıntısıyla baş başa kalmış, iç çekerek diğer yana döner, elmanın çöpünü kenara atar..

Arthur bilenmiş yeni bıçak setini almışken hizmetkarının şaşkınlığı bugün burasına kadar gelmiş, elindeki bıçakları ona fırlatmaya başlamışken elbette herkes onu alkışlamış, elbette kimse bir şey söyleyip de durmasını söylememişken bir anda o siyah saçlı adam ortaya çıkmış, kesmesini söylemiştir..

Arthur onu birilerinin gönderdiğinden eminken adını da öğrenmiş, o arada herkesin içinde ona kötü laflar edebilmiş adamı yere yapıstırıp zindanlara yollatmışken şu anda odasında, suratında keyifli bir sırıtış, karşısında dimdik durma cesaretini gösterebilen adamı düşünüyordur..

Tamam, Merlin onun prens olduğunu bilmiyordu, ama Arthur yine de güçlü ve korkutucu bir adamdır, hele ki onun gibi bir çelimsizi 1 dakika sürmeden yere devireceği de kesindir, Merlin buna rağmen karşısında durmuşken Arthur onun gözlerinin parladığını fark etmiştir.. Sanki o da bir şeylere sıkılmış, ama bu karşısındaki adam farklı biri gibi..

Sarışın prens odasında dönüyor, parmakları kolyesinde, yanağının içini kemiriyorken adamın yerin altında olduğunu biliyordur, bir an onu orada tutmayı ve istediği zaman önüne getirilmesini sağlamayı düşünürken hafifçe gülümser, sonra dönerek kapıyı açar ve çıkarken zindanlara gider..

Arthur başıyla hepsine gitmesini işaret ederken basamakları inmeye devam eder, gardiyanlar sıra sıra çıkarken Arthur parmaklarını çıltatarak ilerliyor, boş zindanlara bakar; bugün Camelot uslu duruyor gibidir, genç adam kapısı kilitli tek hücreye gelirken kollarını kavuşturarak sorar

“Dizlerinin üzerine çökmeyi başarmışsın Merlin?”

Onun sesini duyan genç adam irkilerek döner ve onu görünce ayağa fırlarken Arthur sırttır, kaşlarını kaldırarak ona bakarken Merlin cevaplar

“Önünde değil..”

Arthur keyifle gülerken bu aptalın ona diklenmesi hoşuna gidiyor, sorar

“Aptal mısın Merlin? Kiminle konuştuğunu hala öğrenemedin sanırım?”

“Öğrenene kadar burada kalacaksam, öğrendim, *efendim*.”

Arthur mavi gözleri parlayan adama bakıyorken mırıldanır

“Buraya gel..”

Merlin sessiz, emri uygularken derin bir nefes alarak oraya ilerler, parmaklıkların ardında ona bakarken Arthur sorar

“Camelot’ta ne işin var? Bana diklenmeye geldiğini sanmıyorum..”

Merlin hafifçe gülümseyerek bakışlarını kaçırırken Arthur bir anda onun gibi gülümsemek istediğini fark eder, gözlerini kırıştırırken genç adam ona dönerek cevaplar

“Çıraklık yapmaya geldim.. Gaius’un yanında..”

Arthur başını sallıyor, konuşur

“Gaius.. Saray yani.. Seni kabul etti mi?”

Merlin başını sallar, Arthur onu süzerken sorar

“Yeteneğin nedir? Gaius boş adamları yanına almaz.. Şaşırt beni Merlin..”

Merlin hafifçe gülerek kollarını kaldırır ve parmaklıklara tutunurken ona bakıyor, cevaplar

“Çok yetenekliyim *Majesteleri*.. Anlatsam inanmazsınız..”

Arthur bir anda ona inanırken kıpırdamaz, Merlin de onun gözlerine bakıyor, onu izliyorken Arthur onun beynini okuduğunu düşünerek gözlerini kaçırır, diğer tarafa bakarken konuşur

“O zaman sık görüşeceğiz.. Belki gelecek sefere yine salak salak konuşmazsın..”

Merlin gülümseyerek alnını demirlere dayar, ona bakmaya devam ederken konuşmaz, Arthur sinirle ona dönerken cevaplar

“Ne var?”

“Bir şey yok.. Niye geldiniz efendim-“

“Beni sorgulama hakkın yok-“

“Elbette yok-“

“Ve ben ne kadar istersem o kadar burada kalırsın, o yüzden bana iyi davran-“

“Ne yapayım?”

Arthur bir an onu süzer, sonra sırtırken sorar

“Ne istersem onu yapmalısın..”

Merlin onun sesine gözlerini kısarken parmaklıkları bırakır, Arthur ise üstüne gidiyor, konuşur

“Senin yerinde olsam böyle yapmamam gerekiyormuş, değil mi? Bana ne yapacaktın Merlin? Kimse yokken?”

Arthur onun gözlerinde korkuyu görürken kaşlarını çatar, usul, sorar

“Aklından ne geçiyor Merlin?”

“Daha ne kadar burada kalacağım? Gaius beni bekliyor-“

“Gaius burada olduğunu öğrenmiştir..”

Merlin iç çekerek döner ve hücrede ilerlerken Arthur kaşlarını çatar, Merlin konuşur

“Başımı derde sokmayacağıma söz vermiştim-“

“Pek tuttuğun söylenemez.. İlk gününden prens ile kavgaya tutuşmak-“

“Prens olduğunu bilmiyordum!”

Arthur onun tarafına dönen adama bakıyorken sorar

“Bilsen yapmaz mıydın?”

Merlin arada sıkışmış, sessizken Arthur cevaplar

“Yapardın..”

Mavi gözlü adam diğer tarafa döner, bir şey söylemezken Arthur onun aptal mı, yoksa cesur mu olduğunu anlamaya çalışıyor, dönerek duvara ilerler, Merlin onu izler..

Arthur anahtarı kilide sokar, çevirirken Merlin şaşkındır, sorar

“Niye?”

Sarışın başını kaldırarak içerdekine bakar, cevaplar

“Önemli mi?”

Merlin başını sallayınca Arthur bir an onu inceler, konuşur

“Aptalsın da ondan.. Yürü git hadi..”

Merlin sessiz, bir an daha ona bakar, şaka yapıp yapmadığını anlamaya çalışırken Arthur kapıyı açmış, duruyordur, Merlin yere eğilip hırkasını alır, samanların arasında yürür ve kapıya gelirken onun her an kapıyı suratına kapatmasını bekler, ama sarışın prens hareketinin arkasında duruyorken Merlin ona bakarak onun önüne gelir, bir adım atarak onu geçerken konuşur

“Belki de iyi bir adamsındır..”

Arthur *belki* derken Merlin durmuş, ona bakıyordu, Arthur onu büyüleyen bu yabancıyı izliyorken Merlin önüne dönerek özgürlüğüne bir adım daha atar, ama prens onu yakalayıp geri iter, hücreye tıkarken Merlin bağırır

“*Biliyordum!*”

Arthur ona ilerliyor, cevap vermezken Merlin parmağını ona kaldırarak devam eder

“Biliyordum! Böyle bir adamsın işte, aşağıdakilerle dalga geçiyorsun, tek eğlenen bu! Beni sokakta görsen yine zindanlara attırana kadar sıkıştırırsın kesin! Arkanda baban olduktan sonra, kim sana karşı koyabilir ki-“ Merlin duvara yapışmış, devam ediyorken Arthur önüne gelmiştir, mavi gözlü adam yutkunur, yeni bir cümleye başlamak üzereyken prens konuşur

“Sus.”

Merlin susar, Arthur ona bir an daha bakıp sonra uzanır ve dudaklarını örterken Merlin gözleri kapanarak duvara sinmiş, kalp krizi geçirir..

Merlin kıpırdamıyor, kalbi deli gibi atıyorken prens bir an daha onu öper, sonra sessiz, geldiği gibi aniden ondan ayrılıp yürürken konuşur

“Akşama doğru seni salarlar, buraya hiç gelmedim, anladın mı Merlin?”

Merlin şaşkın, konuşamazken prens dönüp kapıyı çeker, kilitlerken sonrasında bakışlarını ona kaldırır, Merlin cevap olarak başını salladığında Arthur devam eder

“Ve evet, seni bir daha gördüğümde yine zindana attıracağım..”

Hafifçe sırtır, dönerek uzaklaşırken Merlin sessiz, yavaşça yere çöker, yutkunarak başını geri, duvara bırakırken Camelot'ta her şeyin farklı olduğuna daha ilk günden ikna olur..

THE END

Ve sonra köyde karşılaşılır, Arthur Merlin'i sıkıştırır, ikisi yine kavga ederler, muhafızlar Merlin'i hapse götüreceken Arthur hayır diye engel olur.. Aw. :X

19.11.08

Merhaba,

Okuduđunuz Őeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teřekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiği alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.